

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 13Csp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202560
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5820202560.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. briežok XXX/XX, R., právne zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, v konaní o zaplatenie 1 508,29 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 75,05 eur s prísl. **z a s t a v u j e.**
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a.**
- III. Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 18.04.2020 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1 508,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.05.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a.s. (pôvodný žalobca) so žalovaným uzatvorili dňa 23.07.2014 zmluvu o pôžičke č. 6182341/52991583, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 4 000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 119,54 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7172,4 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 29.03.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, a preto žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.05.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.05.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Žalobca poukázal na to, že splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej

Bystrici sp .zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn: 17Co/447/2016 ako aj na to, že právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 13.2 zmluvných podmienok. Ďalej žalobca uviedol, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1 508,29 eur, pričom žalobca si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 49,93 eur. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 5 387,43 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia, pričom žalovaný mal uhradiť sumu 6 895,72 eur.

3. Žalobe bolo v celom rozsahu vyhovieť vydaním platobného rozkazu č. k. 13Csp/43/2020-36 zo dňa 21.04.2021, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s vecným odôvodnením.

4. V podanom odpore žalovaný neuznal žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu a žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný poukázal na ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a na to, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, čo má za následok bezúročnosť a bez poplatkov úveru. Rovnako tak, ročná úroková sadzba vo výške 27,41 % je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 11/2014 bola táto vo výške 10,73. Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje o viac ako o 150 % priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, je zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Ďalej žalovaný poukázal na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj na to, že keďže v danom prípade ide o vopred pripravenú formulárovú zmluvu a žalobca nepreukázal, že žalovaný mal možnosť odmietnuť poistenie, poplatok za poistenie musí byť zahrnutý do výpočtu RPMN a keďže žalobca poplatok za poistenie nezahrnul do výpočtu RPMN, zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 30.09.2021 sp. zn. 9Co/297/2019. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaným mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného zobral žalobu späť v časti sumy 75,05 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil, a to z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v uvedenej výške. Žalobca má za to, že zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane všeobecných obchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. V tejto súvislosti žalobca odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a G. N.. K námietke nepreverenosti schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver pred uzatvorením zmluvy žalobca uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný zároveň podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé a že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú

súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu v sume 1000 eur ako aj výšku svojich mesačných výdavkov v sume 300 eur. Žalobca podotkol, že povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona k 1.4.2015. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Okrem uvedeného si veriteľ vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Ďalej žalobca považoval za nedôvodnú aj námietku žalovaného týkajúcu sa ročnej úrokovej miery nákladov. Výška dojednej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 27,41 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. K námietke žalovaného o nezohľadnení poisťného vo výpočte RPMN žalobca uviedol, že z čl. IV Zmluvy - Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky je preukázané, že poistenie k úveru bolo dobrovoľné a jeho uzavretie nebolo podmienkou pre získanie úveru. Nakoľko uzavretie poistenia nebolo podmienkou získania úveru, v zmysle ust. § 2 písm. g) z.č. 129/2010 Z.z. poisťné nepatrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, t.j. nepatrí ani do výpočtu RPMN. K námietkam žalovaného týkajúcim sa zosplatnenia žalovanej pohľadávky žalobca poukázal na ust. § 565 a 53 ods. 9 OZ, ako aj čl. 13 bod 13.2 zmluvných podmienok. Vzhľadom na uvedené, nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškani viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2018, bol právnym predchodcom žalobu formou predžalobnej upomienky zo dňa 29.03.2018 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 10.04.2018. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.05.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 23.05.2018 doručenkou preto žalobca nedisponuje. Podľa žalobcu však predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však je žalobca toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodíť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Žalobca pritom poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020 a uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021.

6. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 04.10.2021 zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach, pričom poukázal na to, že právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 29.03.2018 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 05.05.2018. Rešpektujúc ustanovenie § 565 OZ posledná veta mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.05.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, kde bolo potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z uvedeného dôvodu treba predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru považovať za neplatné právne úkony a teda neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. V danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. stala Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku ktorá je predmetom konania vo vyššie uvedenej právnej veci postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s. , preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.04.2018, ako aj rozsudok sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona

o bankách. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách avšak od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s. Žalovaný má za to, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020). Keďže predžalobná upomienka zo dňa 26.01.2017 ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 nie je výzvou banky, nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu o tom, že v konaní je daná jeho aktívna legitímácia.

7. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zopakoval tvrdenia uvedené v jeho predchádzajúcom vyjadrení. Žalobca poukázal na to, že predmetnú pôžičku žalovanému neposkytovala banka. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nikdy bankou nebola, bola poskytovateľom spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Poskytnutý úver nebol bankovým produktom a právny vzťah medzi žalovaným a pôvodným veriteľom nepodliehal právnemu režimu zákona o bankách. Všeobecná úverová banka a.s. je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením k 31.12.2017. Avšak aj v prípade ak by postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tieto boli všetky splnené. Nakoľko žalovaný napriek výzve právneho predchodcu zaslanej do jeho dispozičnej sféry bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Navyše žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 23.05.2018. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.04.2021, č.k. 6CoCsp/37/2020. Vzhľadom na vyššie uvedené, má žalobca za to, že k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, a preto je daná naša aktívna legitímácia v tomto spore (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018).

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 12.01.2022, na ktoré pojednávanie sa nedostavil žalobca ani žalovaný. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 23.12.2021 a žalovaný podaním doručeným súdu dňa 18.11.2021. Na základe uvedeného súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 1441461 uzatvorenej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným dňa 23.07.2014 vyplýva, že spoločnosť poskytla žalovanému úveru vo výške 4 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 116,17 eur spolu s poistením vo výške 3,37 eur, splátka tak predstavovala 119,54 eur mesačne. Dátum prvej splátky bol stanovený na 20.08.2014, pričom ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci, pri termíne konečnej splatnosti 07/2019. Doba trvania úverovej zmluvy bola stanovená do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov a fixná ročná úroková sadzba bola stanovená zhodne na 27,41%. Priemerná hodnota RPMN bola 18,9 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 2 970,20 eur a celková čiastka 6 970,20 eur. V zmluve sú v II. časti uvedené údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii, z ktorých vyplýva, že žalovaný bol v čase poskytnutia úveru zamestnaný v spoločnosti Hochtief CZ, a.s., ČR, jeho čistý mesačný príjem predstavoval 1 000 eur a mesačné výdavky 200 eur na splátky úverov, hypoték a lízingov a 100 eur na iné mesačné výdavky. Ako doklad doložený k zmluve sa uvádza kópia výplatnej pásky.

11. Žalovaný riadne splácal úver až do dňa 11.04.2017, kedy uhradil na splátkach úveru 119,54 eur mesačne. Následne žalovaný neuhradil splátku za mesiac máj a dňa 21.06.2017 uhradil sumu 175 eur. Žalovaný opätovne neuhradil splátku splatnú 20.11.2017 a splátku zo dňa 20.12.2017 uhradil len vo výške 50 eur. Z uvedeného dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzýval na riadne splácanie úverovej zmluvy. Po tomto dátume žalovaný uhradil do vyhlásenia splatnosti dňa 19.08.2018 na splátky úveru

spolu sumu 210 eur, čo mal súd preukázané z priloženej tabuľky úhrad splátok. Po zosplatnení žalovaný uhradil splátky úveru len sporadicky v sumách značne nižších ako boli stanovené v zmluve.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.03.2018 právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu k zmluve č. XXXXXXXX uzavretej dňa 23.07.2014 evidujú nedoplatok na splátkach v celkovej výške 334,39 eur, ktorý žiadajú bezodkladne uhradiť na účet VÚB, a.s. Zároveň žalovaného upozornil, že ak do 05.05.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z predloženej doručky mal súd preukázané, že žalovaný predžalobnú upomienku prevzal dňa 09.04.2018.

13. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.05.2018 právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. žalovanému oznámil, že sa dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX stal splatným v celom rozsahu, nakoľko žalovaný neuhradil dlžné splátky v stanovenej lehote. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavovala sumu 1 970,59 eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do jeho úplného zaplatenia. Súd nemal preukázané odoslanie predmetnej listiny žalovanému.

14. Notárskou zápisnicou N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami, s tým, že podľa čl. 3, odsek 3.3 tejto zápisnice bude spoločnosť VÚB Leasing, a.s. pokračovať v prevádzkovaní splátkového predaja a leasingu zanikajúcej spoločnosti v rámci svojich existujúcich povolení na poskytovanie spotrebiteľských úverov, finančného sprostredkovania a živnostenských oprávnení tak, že pokiaľ ide o produkt QCar, prevezme všetky práva a povinnosti z právnych vzťahov k rozhodnému dňu a bude pokračovať v prevádzkovaní produktu QCar a pokiaľ ide o produkt Triangel - splátkový predaj, prevezme všetky práva a povinnosti z právnych vzťahov existujúcich k rozhodnému dňu a po rozhodnom dni nebude vstupovať do nových právnych vzťahov s klientmi týkajúcich sa produktu Triangel - splátkový predaj. Podľa čl. 3, odsek 3.4 predmetnej zápisnice, po účinnosti rozdelenia bude VÚB, a.s. pokračovať v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie. Takisto v čl. 6 odsek 6.2 je uvedené, že v dôsledku rozdelenia splátkový predaj a leasing prejde do VÚB leasing, a.s. a ostatné podnikanie prejde do VÚB, a.s. Pokiaľ ide o rozhodný deň v čl. 1 odsek 1.1 predmetnej notárskej zápisnice je uvedený 01. január 2018.

15. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzatvorenou medzi Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na jednej strane a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. na druhej strane boli na žalobcu postúpené pohľadávky vyplývajúce z hodnoty klientskych zmlúv, ktorých presné identifikačné údaje sú uvedené v príslušnom Zozname pohľadávok. Postúpenie pohľadávok sa má realizovať s účinnosťou do každého dátumu postúpenia a v súlade s podmienkami Zmluvy a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod. V zmysle Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021 bola na žalobcu prevedená pohľadávka žalovaného.

16. Uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 13Csp/43/2020-74 zo dňa 27.06.2021 súd pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2021.

17. Žalobca v priebehu konania zobral žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 75,05 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to dňa 27.11.2020 vo výške 30,30 eur, dňa 17.02.2021 vo výške 26,85 eur, dňa 01.03.2021 vo výške 8,95 eur a dňa 14.04.2021 vo výške 8,95 eur. Z uvedeného dôvodu preto súd najprv rozhodoval o čiastočnom späťvzati žaloby.

18. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

20. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým je späťvzatie žaloby v časti 75,05 eur s príslušenstvom, súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v predmetnej časti zastavil. V danom prípade nebol potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 1 433,24 eur s príslušenstvom.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj

dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 23.07.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je síce tzv. absolútnym obchodom, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu legitimáciu, odôvodňoval uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky s nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým je VÚB, a.s. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, bolo povinnosťou súdu ex offio skúmať aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

33. Všeobecne sa pod vecnou legitimáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitimácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitimácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitimácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitimácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázkou vecnej legitimácie súd skúma ex offio v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitimácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017 sp. zn. 6Co/110/2017).

34. Ako súd uviedol vyššie, medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. na jednej strane a žalovaným na druhej strane bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v sume 4 000 eur, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 116,17 eur. Termín prvej splátky bol dohodnutý na 20.08.2014 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na 07/2019. Dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. s VÚB Leasing, a.s. a VÚB, a.s., z ktorého dôvodu sa VÚB, a.s. ako právny predchodca žalobcu, stala vlastníkom pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením splátok úveru, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky oznámením zo dňa 23.05.2018, čím sa stal splatným celý dlh. Vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzala predžalobná upomienka zo dňa 29.03.2018. Dňa 30.11.2017 bola uzatvorená. V zmysle žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021 sa na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30.11.2017 medzi Consumer Finance Holding, a.s. a VÚB, a.s. na jednej strane a žalobcom na strane druhej, stal žalobca vlastníkom pohľadávky žalovaného.

35. Žalobca v konaní namietal, že zmluva o pôžičke so žalovaným nebola uzatvorená bankou, ale spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., a preto poskytnutý úver nepodlieha právnomu režimu zákona o bankách. S uvedeným záverom sa súd nestotožnil, nakoľko zánikom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa VÚB, a.s., stala jej právnym nástupcom, z ktorého dôvodu sa žalovaný stal klientom banky a súvisiaca pohľadávka získala povahu bankového záväzku. Z vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno vyvodit', že by sa malo vzťahovať len na tie pohľadávky, ktoré boli „od počiatku“ bankové, a preto sa týka nielen pohľadávok banky, v ktorých bola banka v pozícii veriteľa od vzniku konkrétneho záväzkového vzťahu, ako i na pohľadávky, v ktorých zákonom predpokladaným spôsobom získala postavenie veriteľa v neskoršom období po vzniku záväzku/pohľadávky. Vzhľadom

na uvedené je na platné postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu VÚB, a.s., na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., potrebné splnenie podmienok vymedzených v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

36. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky, písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Prvou podmienkou platného postúpenia pohľadávky je výzva banky adresovaná klientovi na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Druhou podmienkou platného postúpenia pohľadávky je omeškanie klienta s platením po dobu viac ako 90 dní. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať "napriek výzve", dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynú až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou, čím by bola dlžníkovi odňatá možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku.

37. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Z uvedeného dôvodu súd skúmal splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k záveru, že nebola naplnená podmienka doručenia písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje predmetné ustanovenie. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, takáto výzva musí byť kvalifikovaná. Napriek tomu, že zákon nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti výzvy, z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Uvedené pritom neobsahovala výzva zo dňa 29.03.2018 označená ako Predžalobná upomienka a ani Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.05.2018, pričom z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenia. Okrem uvedeného súdu poukazuje na to, že k samotnému postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 21.06.2021, teda viac ako tri roky po realizovaní predmetných výziev. Aj na základe uvedeného má súd za to, že skoro tri roky stará výzva nie je spôsobilá privodiť následky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to aj z toho dôvodu, že bezprostredne pred postúpením pohľadávky stav deklarovaný v písomnosti zo dňa 29.03.2018 a ani v písomnosti zo dňa 23.05.2018 nie je aktuálny, a to nielen do žalovanej istiny ale aj v časti príslušenstva, a preto výška dlhu, na ktorého zaplatenie bol žalovaný vyzvaný v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti, tak v čase pred postúpením pohľadávky ani nie je reálna. Je pritom zrejmé podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín - výziev bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.05.2018, pritom nebolo v konaní ani preukázané, keďže žalobca nepredložil žiadnu listinu o tom, že by uvedenú písomnosť vôbec žalovanému odoslal a tak sa mohla dostať do jeho dispozičnej sféry. Je potrebné poukázať aj na to, že písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor, a to rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021. Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca sa tak nikdy platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, a preto mu ani nesvedčí aktívna vecná legitímácia pre uplatnenie takejto pohľadávky na súde.

38. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že ak by pristúpil k záveru, že žalobu možno považovať za výzvu banky predpokladanú § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko táto bola podaná pôvodným žalobcom VÚB, a.s., rovnako by musel konštatovať, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky,

nakoľko by nebola splnená ďalšia podmienka, a to uplynutie 90 dní. K doručeniu žaloby žalovanému došlo dňa 03.05.2021 a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu dňa 21.06.2021. Z uvedeného je zrejmé, že bola pohľadávka postúpená pred uplynutím 90 kalendárnych dní, a teda došlo k porušeniu ďalšej podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého dôvodu je rovnako postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom.

39. Vzhľadom na uvedené, kedy nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB a.s. na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda nebola preukázaná aktívna vecnú legitimáciu žalobcu, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. V závere súd poukazuje aj na to, že v prejednávanej veci existuje aj ďalší dôvod na zamietnutie žaloby. Z pripojených dôkazov je nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu neskúmal pred uzatvorením bonitu žalovaného, keďže tento sa uspokojil jedine s tvrdením žalovaného ohľadne jeho príjmov a výdavkov, teda z údajov o výške príjmu 1 000 eur a výdavkov spolu 300 eur. Súd má za to, že len z týchto údajov nemohol právny predchodca žalobcu úplne zistiť finančnú situáciu na strane žalovaného. Žalobca tiež nepredložil súdu žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, ako od žalovaného jeho právny predchodca žiadal údaje o jeho príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo či vykonal nahliadnutie do príslušných registrov. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovaného, ako napr. jeho celkovú zadlženosť, mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného potrebnej pre posúdenie jeho schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Žalobca síce uvádza, že povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona 129/2010 Z. z. účinnou od 1.4.2015, ale v čase uzatvorenia zmluvy platilo ust. § 11 ods. 2 tohto zákona, ktoré jasne vymedzilo, čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1. Za hrubé porušenie tejto povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Na základe uvedeného je preto potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný reálne čerpal istinu vo výške 4 000 eur, pričom žalobcovi uhradil sumu 5 387,43 eur, a teda je zrejmé, že bola celá istina úveru uhradená. Aj vzhľadom na uvedené je preto potrebné žalobu považovať za nedôvodnú.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 256 ods. 1, 2 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

43. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 508,29 eur spolu s príslušenstvom. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 75,05 eur s príslušenstvom zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby. Nakoľko uvedenú sumu zaplatil žalovaný po podaní žaloby, možno úspech v tejto časti pripísať žalobcovi, keďže súd v rámci zastavenia konania rozhoduje podľa princípu zavinenia na zastavení. Za neúspech žalobcu možno považovať tú časť, v ktorej súd žalobu zamietol, t.j. v sume 1 433,24 eur s príslušenstvom, v ktorej časti bol úspešný žalovaný. Úspech žalobcu tak v konaní predstavuje nepatrnú časť (5%), z ktorého dôvodu súd rozhodol tak, že žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.